

Ud fra det argument må vi sige, at vi ikke kan støtte SF's beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg respekterer naturligvis, at hr. Erik Mortensen holder hr. Svend Aukens ordførertale, men når det er sagt, må jeg også have lov at udtrykke, hvordan jeg har det lige nu.

Jeg har sjældent undret mig så meget og så alvorligt over en ordførertale. En ordførertale om en så principiel, væsentlig og langtrækkende aftale som den, vi her har til behandling, indleder den socialdemokratiske ordfører med at gennemhegle de sidste 2 års energipolitiske aftaler og forlig, som er indgået i en forligskreds, der omfatter Socialdemokratiet, og hvor Socialdemokratiet har holdt forligsmøder og forhandlingsmøde efter forhandlingsmøde og fået indrømmelser. Er man med som ansvarligt parti, når det drejer sig om væsentlige aftaler i energipolitik, eller er man ikke med?

Kl. 14.05

Jeg forstår godt, at fagbladet Dansk Metal undrer sig, og jeg tror, der er mange ude på de danske arbejdspladser, som siger: Tag jer nu sammen Socialdemokrati, vær nu ansvarlig, stå nu ved et ansvar og se så at få den her aftale indgået. Den betyder nemlig vækst, investeringer og arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Erik Mortensen, om det, vi oplever i øjeblikket, ikke i virkeligheden er udtryk for en stadig stigende arrogance fra regeringsbænkenes side, en stadig mere aggressiv tone over for en opposition, der forlanger at få besvaret nogle spørgsmål, en opposition, der ikke bare vil godkende en aftale, før den ved, hvad aftalen rent faktisk indebærer. Nu skal vi så have at vide, at bare vi formaster os til at kræve besvaret nogle spørgsmål, så er det for meget.

Jeg vil godt spørge, om det kan være rigtigt set fra Socialdemokratiets synspunkt, at vi skal behandles på den måde af repræsentanter for regeringspartierne, og om det i længden vil være til at leve med.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg vil gerne starte bagfra. Det er da vist det, man kalder et ledende spørgsmål, men det er så

i øvrigt et ganske udmærket spørgsmål, vil jeg så sige. Ganske udmærket.

Jeg er helt enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det dog er utroligt, som hr. Kim Andersen på Venstres vegne udviser arrogance og aggressivitet. Selvfølgelig har vi lavet masser af aftaler, og når man laver en aftale, så står man ved den, men der er jo flere elementer i en aftale.

I de energiaftaler, vi har lavet efter vores egen regeringsperiode, er det klart, at vi jo ikke har fået alt det, vi gerne ville have. Det er jo helt tydeligt, hvordan finansloven fjerner millioner af kroner fra forskning og udvikling inden for energisektoren. Det er jo helt oplagt. Så kan man selvfølgelig spørge, om vi så bare skal lade være med at aftale noget som helst. Det skal vi jo ikke. Det er jo også det politiske spil. Sådan er forholdene. Man tager det, man kan få. Man kan ikke få det optimale. Det fik Venstre formentlig heller ikke, da de var i opposition og lavede aftaler med os. Sådan er det jo.

Med hensyn til Dansk Metal kan jeg da godt forstå det. Vi tager helt sikkert meget hensyn til fagbevægelsen, men det er ikke nødvendigvis sådan, at vi vil præsentere et eller andet aftalegrundlag og blankt sige ja til det. Det ville være uansvarligt, også over for fagbevægelsen.

Altså hr. Kim Andersen har en anden holdning til det bagland, som han opererer med, Dansk Landbrug f.eks. Nu hører vi så allersenset her om EU og kemiindustrien, at det åbenbart er sådan, at der arbejder de politiske partier positivt for disse specifikke erhvervsgrøner.

Vi arbejder selvfølgelig også bredt for fagbevægelsen, men jo ikke uden ansvar. Det er altså åbenbart det, som hr. Kim Andersen lægger op til at det bør man bare gøre. Hvis det er det, man præsterer for både Landbrugsrådet og Industrirådet i dag, så kan jeg fint leve med, at vi tager det stille og roligt over for Dansk Metal i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg får næsten tårer i øjnene. Havde jeg haft Kleenex nok med i lommerne, så kunne jeg overveje at lade dem komme frem.

Altså nu må Socialdemokratiet jo finde ud af, om man vil være med og stå bag disse aftaler, vi laver på energiområdet. Det kan jo ikke nytte noget at få indrømmelser og være med og så bagefter evig og altid beklage sig og kritisere den selv samme energipolitik. Det er altså ikke tillidsvækkende.